

cházející placení, a v Generální gubernii na zlaté podle posledně známých úředních kursů příslušných měn na berlínské burse. Závazky znějící na říšské marky přepočítávají se na koruny v poměru 1 RM = 10 K a na zloté v poměru 1 RM = 2 zl.

Čl. 4.

Dlužníci obou území se osvobozují ze svého závazku teprve tehdy, až jejich věřitel v druhém území obdrží vyplacenu celou protihodnotu své pohledávky. Do té doby ručí dlužník za případné kursově rozdíl vzniklé mezi dnem vplatu na „sběrný účet“ a mezi dnem výplaty provedené v druhém území.

Čl. 5.

(1) Výplaty ze „sběrného účtu“ budou se prováděti zásadně podle časového pořadí vykonaných platů, v rámci prostředků, které jsou na účtě k dispozici, a to v domácí měně.

(2) Výjimky z časového pořadí výplat mohou býti připuštěny pro platy sociální povahy, pro platy konané v souvislosti s cestovním ruchem, pro obchodní provise, spediční výlohy a pod.

Staré pohledávky a závazky.

Čl. 6.

Vyrovňování platebních závazků vzniklých před 1. říjnem 1939 provádí se rovněž prostřednictvím „sběrných účtů“ způsobem uvedeným v předešlých člancích, pokud dále není nic jiného ustanoveno.

Čl. 7.

Dlužníci z území Protektorátu Čechy a Morava, jejichž závazky vznikly před 1. říjnem 1939, složí u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze plný počet korun, zní-li závazek na koruny, a zní-li jejich závazek na polské zloté, složí za každých 100 polských zlotých 552'18 K.

Čl. 8.

U platebních závazků vzniklých před 1. říjnem 1939, pokud byly již na ně zdejší dlužníkem složeny příslušné platy ve prospěch věřitele z území Generální gubernie u tuzemského peněžního ústavu nebo na clearingový účet ústavu Polski Instytut Rozrachunkowy ve Varšavě u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, bude rozdíl mezi bývalým poměrem 100 K = 18'11 pzl a nyní stanoveným poměrem 100 K = 20 zl vplacen na zvláštní fond u Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze,

zřízený podle čl. 4 opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 12. dubna 1940, uveřejněného vyhláškou ministra financí ze dne 17. dubna 1940, č. 130 Sb.

Čl. 9.

Tuzemští věřitelé, jejichž pohledávky za zboží proti dlužníkům v území Generální gubernie vznikly před 1. říjnem 1939 a kteří by utrpěli při převodu svých pohledávek prokazatelnou ztrátu kursovým přepočtem, obdrží náhradu této kursově ztráty od Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, pokud postačí prostředky zvláštního fondu uvedeného v čl. 8. Tohoto ustanovení lze použiti zásadně pouze pro převody pohledávek uskutečněné do 30. září 1940. Právního nároku na poskytnutí náhrady podle tohoto ustanovení není.

V Praze dne 4. června 1940.

Národní banka pro Čechy
a Moravu v Praze

Guvernér:

Dr. Dvořák v. r.

Bankovní rada:

Smělý v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.

193.

Vyhláška předsedy vlády ze dne 13. června 1940

o zákazu výroby kávových náhražek s cukrem, kávovinových směsí s cukrem, čajových směsí s cukrem a zpracování kávových náhražek a čaje na výtažky.

Podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivými, vyhlašuji:

§ 1.

(1) Výroba kávových náhražek s cukrem, kávovinových směsí s cukrem a čajových směsí všech druhů s cukrem jest zakázána.

(2) Výtažky z kávových náhražek nebo čaje nesmějí býti vyráběny.

(3) Výrobky druhů jmenovaných v odstavci 1 a 2, již zhotovené anebo zavedené, smějí býti prodávány ještě do 30. června 1940.

§ 2.

Kávovými náhražkami a jejich směsmi (kávovinové směsi) se rozumí zboží podle § 2, písm. b) a čajem zboží podle § 2, písm. d) vyhlášky předsedy vlády ze dne 30. září 1939, č. 217 Sb., o úpravě hospodaření čekankou, kávovými náhražkami, kávou a čajem, ve znění vyhlášky předsedy vlády ze dne 19. dubna 1939, č. 276 Sb.

§ 3.

Ministerstvo zemědělství může povolit

z důležitých důvodů výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 9 zmocňovacího nařízení.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ing. Eliáš v. r.
